

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง วิชาหน้าเจ้า ๑

ครูเกศวลี มะลิโชติ

นิทาน
เรื่อง มดง่ามกับจ๊กจั่น

*** ท ๑๘/ป.๑

เช้าวันหนึ่งในฤดูฝน แต่แดดออกจัดดี มดง่ามพวกหนึ่งจึงช่วยกันขนเมล็ดข้าวที่หาไว้ในฤดูร้อนออกตากแดด ขณะนั้นมีจ๊กจั่นจอมเดินโซเซมาเห็นเข้าจึงแวะเข้าไปทักแล้วพูดว่า

“ข้าพเจ้าอดอาหารมาหลายวันแล้ว หิวเต็มทน ขอทานข้าวให้ข้าพเจ้ากินสักเมล็ดสองเมล็ดพอรอดตายจะได้หรือไม่”

มดถามว่า “ก็ในฤดูร้อนเป็นหน้าเกี่ยวข้าว มีอาหารอุดม ท่านไปทำอะไรเสีย จึงไม่หาอาหารเก็บเอาไว้เล่า”

จ๊กจั่นตอบว่า “ข้าพเจ้าหาเวลาว่างไม่ได้ เพราะฤดูแล้งเที่ยวร้องเพลงเล่นเพลินไปวันยังค่ำๆ จนสิ้นฤดู ครั้นถึงฤดูฝนตก ข้าวก็งอกเสียหายหมดแล้ว”

มดจึงเหยียดไปว่า “อ้าวดีแล้วละเป็นไร ถ้าท่านร้องเพลงเพลินไปในฤดูร้อน ทำไมจึงไม่หัดราในฤดูฝนเล่า”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ขณะที่ยังดีๆ อยู่ ถ้าเราไม่อดส่ำห์ทำการงานสะสมไว้แล้ว ในเมื่อถึงเวลาเจ็บไข้ได้ยาก เราจะได้ความลำบากยากแค้นเป็นอย่างยิ่ง

จาก หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานอีสป ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๑๑
อ่านเรื่องและตอบคำถาม

คำชี้แจง อ่านเรื่องมดง่ามกับจ๊กจั่น แล้วเขียนตอบคำถาม

๑. มดง่ามช่วยกันทำอะไร ในวันที่แดดออกจัด

๒. ทำไมหน้าร้อนจึงมีอาหารอุดมสำหรับมดง่าม

๓. จ๊กจั่นที่มาขออาหารจากมดง่าม มีลักษณะอย่างไร

๔. ทำไมจ๊กจั่นจึงไม่มีอาหารกินในฤดูฝน

๕. นักเรียนควรเอาอย่างมดง่าม หรือจ๊กจั่น เพราะอะไร

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทร้อยกรอง

มदन้อย

มดเอี่ยมมดน้อย

กระจ๋อयर่อยน่ารักเป็นนักหนา

รวมกำลังประสานงานไม่พุดจา

พอเจอหน้าหยุดชะงักทักทายกัน

สามัคคีร่วมใจไม่ย่อ

มีวินัยใจคอล้วนแข็งขัน

ใครบังอาจมุ่งร้ายทำลายมัน

ต่างกรูกันสู้ยิบตาพร้อมหน้าเอย

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ศึกษาความรู้

สรุปความรู้ นำเสนอ

ศึกษาและสรุปความรู้

“บทอาขยาน”

*** 11/๑๑/พ.๑

ใบความรู้ เรื่อง บทอาขยาน

อาขยาน หมายถึง บทท่องจำที่เป็นบทหรือกรอนที่ไพเราะ และให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่าน

การอ่านบทอาขยาน อ่านได้ ๒ แบบ ดังนี้

๑. **อ่านออกเสียงธรรมดา** เป็นการอ่านออกเสียงตามปกติ เหมือนอ่านออกเสียงร้อยแก้ว แต่มีจังหวะวรรคตอน

๒. **การอ่านเป็นทำนองเสนาะ** เป็นการอ่านที่มีเสียงสูง ต่ำ หนัก เบา เสียงสั้น ยาว มีการเอื้อนเสียงตามจังหวะ ลีลาและท่วงทำนองตาม ลักษณะบังคับของบทประพันธ์แต่ละประเภท

การอ่านบทอาขยาน มีหลักการอ่านดังนี้

๑. อ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ชัดเจน
๒. อ่านออกเสียงดั่งฟังชัด ไม่ดิ่งหรือเบาเกินไป
๓. อ่านให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำประพันธ์ของบทอาขยาน

การท่องบทอาขยาน

๑. พึงท่องบทอาขยานบทหลักหรือบทเลือกให้จำได้
๒. พึงท่องให้คล่องโดยไม่ต้องดูบทอาขยาน
๓. ออกเสียงคำให้ชัดเจนและถูกต้อง
๔. หากความหมายของคำศัพท์ในบทอาขยาน เพื่อจะได้เข้าใจ เนื้อหาของบทอาขยานได้ดียิ่งขึ้น
๕. นำความรู้หรือข้อคิดที่ได้จากบทอาขยานไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

Prapai

บทอาชยาน

แมวเหมียวแยกเขี้ยวยิงฟัน

Prapai

บทอาชยาน
ฝนตกแดดออก

บทอาชยาน
กาดำ

บทอาขยานบทหลัก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
รักษำป่า

Rapai

บทอาขยานบทหลัก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

บทอาขยานบทหลัก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

บทอาขยานบทหลัก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
วิชาภาษาไทย

o+kPC HELP.COM

ขอขอบคุณครูไอ้ สือการเรียนการสอน

ใบงานที่ ๐๒

คัดไทยบทอาขยาน

คำชี้แจง อ่านออกเสียง คัดไทยบทอาขยาน

สักวา ตัวบรรจงเต็มบรรทัด

*** ท

บทอาชยาน

สักวา

สักวาหวานอื่นมีหมีนแสน
 ไม่เหมือนมันพมมานที่หวานหอม
 กลิ่นประเทียบเปรียบดวงพวงพะยอม
 อาจจะน้อมจิตโน้มด้วยโลมลม
 มันลือลลามหยามหายาบไม่ปลาบปลื้ม
 ตั้งคุดตีมบอระเพ็ดต้องเข็ดขม
 ผู้ใดใครไม่ประกอบชอบอารมณ์
 ใครฟังลมเมินหน้าระอาเอย

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงบดินทร

*** ท ๑๑/พ.๑-๐๒

ใบงานที่ ๐๒
คัดไทยบทอาชยาน

คำชี้แจง อ่านออกเสียง คัดไทยบทอาชยาน สักวา ตัวบรรจงเต็มบรรทัด

สักวาหวานอื่นมีหมีนแสน
 ไม่เหมือนมันพมมานที่หวานหอม
 กลิ่นประเทียบเปรียบดวงพวงพะยอม
 อาจจะน้อมจิตโน้มด้วยโลมลม
 มันลือลลามหยามหายาบไม่ปลาบปลื้ม
 ตั้งคุดตีมบอระเพ็ดต้องเข็ดขม
 ผู้ใดใครไม่ประกอบชอบอารมณ์
 ใครฟังลมเมินหน้าระอาเอย

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

บทอาขยานบทหลัก

ท ๑๑/พ.๑

วิชาหนาเจ้า

หนังสือเป็นต้น	เกิดมาเป็นคน
ถ้ามันไม่รู้	วิชาหนาเจ้า
เพื่อนฝูงเยาะเย้ย	อดสูายเขา
	ว่าเง่าว่าโง่
ไม่รู้วิชา	กลางคนเกิดมา
ไปเป็นข้าเขา	เคอะอยู่จนโต
บ้างเป็นคนโง่	เพราะเง่าเพราะโง่
	เที่ยวขอกมี
ประเสริฐนักหนา	ถ้าวิชา
จะไปแห่งใด	ชุน้ำราสี
ยากไร้ไม่มี	มีคนปราณี
	สวัสดีมงคล

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

กลางคน	บางคน
เคอะ	เก้อ, เจิน, กระดากอาย โนที่นี้หมายถึง โง่
ข้า	น่าวไพร่, คนรับใช้ (ปัจจุบันงานรับใช้ในบ้านเรือนถือเป็นงานบริการ และไม่ถือว่าผู้ปฏิบัติงานเป็นคนโง่)
เง่า	โง่ มักใช้คู่กับคำ โง่ เป็น โง่เง่า
ชุน้ำ	ทำให้มีเกียรติยศ
ราสี	ความสง่า

